

PALÁST

„Valahányszor Máriára és Józsefre tekintünk, újra felébred bennünk a gyengédség és a szeretet erejébe vetett hit.” (Ferenc pápa)

Mária és a szentmise

Mária az a személy, aki Jézus fogantatása óta életének minden percét, minden pillanatát Vele közösségben élte, még akkor is, ha fizikailag nem voltak egymáshoz közel. Mária alakja a Jézussal egyesült élet mintája. Ez nekünk sem lehetetlen, hiszen minden egyes szentáldozásban Vele egyesülünk. Ráadásul a Szent Szűz az egyetlen teremtmény, aki jelen van az üdvösség történetének legfontosabb mozzanataiban: a megtestesülésnél, a keresztnél és a Pünkösdkor.

Máriát már az angyali üdvözlés során egész lényével Isten felé irányulva, teljes nyitottságban találjuk, aki nem azt kérdezi az angyaltól, amit mi szoktunk egy-egy érthetetlen élethelyzetben („Miért?”), hanem a bizalomból fakadó továbblépés útját keresi („Hogyan?”). A „Miért?” általában zárt, míg a „Hogyan?” nyitott kérdés. Amikor pedig a Szent Szűz kimondja, hogy „*legyen nekem a te igéd szerint*”, lényegében azt az Ament mondja ki, amit a szentáldozáskor mindannyian. Ahogy pedig ő hordozta kilenc hónapon át és szülte meg Szent Fiát, úgy hordozzuk élő tabernákulumként szívünk alatt mi is az Urat, s szüljük meg Őt jótetteink által. Ahogy Assisi Szent Ferenc mondja: „*Krisztus anyja leszünk akkor, mikor az isteni szeretet, s a tiszta és őszinte lelkiismeret által szívünkben és testünkben hordozzuk őt, és szent cselekvéssel, melynek példaként kell mások előtt világítania, világra szül-*

jük őt.”

A keresztnél a jelenetben Máriát fájdalmas anyának látjuk, s legtöbbször így is nevezi őt az Egyház. Vegyük észre azonban, hogy ez az anya áll! Aki pedig áll, az az Ég felé mutat, vagyis – bár megtapasztalja a hit éjszakáját – a remény jelévé válik. Szent II. János Pál pápa méltán mondja: „*A hit által Mária tökéletesen egyesül Krisztussal a kiüresedésben, s részt vesz annak megrázó misztériumban*” (Redemptoris Mater 5²). Egy személy lelki nagysága nem abban áll, amit Isten ad neki, hanem abban, amit kér tőle. A szentmisében úgy egyesülünk Jézus szenvedésével, ahogy Mária tette azt a keresztnél: miközben Jézusra tekint, kiüresíti önmagát.

A Szentlélek eljövetelekor Mária az apostolokkal együtt imádkozik az emeleti teremben (ApCsel 1,14). A Pünkösdkor az üdvösség megvalósulásának végén áll, de a mi szempontunkból inkább a kezdet, hiszen ekkor indult el az Evangélium hirdetése. Más szóval: mi nem a „Lélekkel zárunk”, hanem „vele kezdődünk”. Az apostolok és a mi életünkben is a Szentlélek ajándéka nem valaminek a megkoronázása vagy jutalma, hanem az első lökés azon az úton, melyen mi is apostolok, misszionáriusok, az evangélium hiteles hirdetői leszünk. S nem ezzel a küldetéssel ér véget minden szentmise?

Zoltán atya

Ha teljes gazdagságában szeretnénk fölfedezni az Egyház és az Eucharisztia bensőséges kapcsolatát, nem feledkezhetünk meg **Máriáról**, az Egyház Anyjáról és példaképéről. Ő el tud vezetni minket a Legszenyebb Szentiséghez, mert mélységes kapcsolatban van vele. Mária bizonyos értelemben már az Eucharisztia alapítása előtt gyakorolta eucharisztikus hitét azzal, hogy följánlotta szűzi méhét Isten Igéje megtestesüléséhez. Az Eucharisztia, miközben a szenvedésre és föltámadásra emlékeztet, folytatja a Megtestesülést. Mária az angyali üdvözlés a test és a vér fizikai valóságában is magába fogadta Isten Fiát, elővételezve azt, ami bizonyos mértékben szent-ségileg minden hívőben megtörténik, aki a kenyér és a bor színében magához veszi az Úr testét és vérének. Mária egész életében „eucharisztikus” Asszony. (II. János Pál: *Ecclesia de Eucharistia* 19., 11.)

A MISSZIÓS KERESZT MAGYAR SZENTJE (Akit decemberben ünneplünk)

Boldog Brenner János Szombathelyen született 1931. december 27-én, a háromgyermekes család második fiúgyermekéként. **1950-ben jelentkezett novíciusnak a ciszterci rendbe.** 1951-ben tette le első fogadalmát. Miután a rendi vezetés már látta, hogy a kommunista diktatúrának egyhamar nem lesz vége, úgy próbálták biztosítani a növendékek jövőjét, hogy felvételüket kérték egyházmegyei szemináriumokba. Így került Brenner János 1951-ben a Szombathelyi Egyházmegye kispapjai közé.

A következő évben a szemináriumok nagy részét feloszlatták. Brenner Jánost társaival együtt 1952-ben átvették a győri papneveldebe. **Kovács Sándor püspök szentelte pappá 1955. június 19-én a szombathelyi Székesegyházban.** Rábakethelyen, a határ menti Szentgotthárd második kerületében lett káplán. **János atya minden áldozatra készen állt a hívekért. Különösen rajongott a gyermekekért és az ifjúságért.**

Mindezeket a kommunista hatalom rossz szemmel nézte, főleg azt, hogy a fiatalokkal is foglalkozott. Nemcsak hittanórát tartott számukra, hanem játszott és sportolt is velük. Az állami egyházügyi megbízott el akarta helyeztetni az ifjú papot. Miután ezt a püspök Brenner János tudomására hozta, ő csak ennyit szólt: *"Nem félek, szívesen maradok."* A püspök kiállt a káplán mellett, és úgy döntött, továbbra is Rábakethelyen marad.

Mind a mai napig nem lehet pontosan tudni, mi történt **az 1957. december 14-éről 15-ére virradó éjjelen.** Éjfél körül egy tizenhét éves fiatal ember zörgetett be a plébániára, azzal a kéréssel, hogy súlyos beteg nagybátyját kellene ellátni a szentségekkel. Brenner János átment a templomba, nyakába akasztotta betegellátó tarsolyát, amelyben az Oltáriszentséget vitte, és kíséreléssel a dombtetőn keresztül vezető gyalogúton elindult Zsida felé. Útközben többször megtámadták, de sikerült elfutnia. Végül a feltételezett beteg háza közelében kapták el. És ott, **nyakában az Oltáriszentséggel, harminckét késszúrással megölték.** *"Az Istent szeretőknak minden a javukra válik" (Róm 8,28) - Rövid, de Istent szerető élete alatt minden a javára vált, még a halál is, hiszen az ő vére is a kereszténység magvetése. "A jó pásztor életét adja juhaiért."* Nem félt a fenyegetéstől, az üldözéstől.

Több vádat is felhozta ellene a nyomozás során (féltékenység, embercsempészet), keresve a gyilkosság okát, amit rábizonyíthatnak, de nem találtak senkit, aki rosszat mondott volna róla. **Ünnepe: dec.15.**

A SZENTMISE (XV. RÉSZ)- A KENYÉRTÖRÉS ÉS EGYESÍTÉS

Ez az írás azt a célt szolgálja, hogy segítsünk mindenkit a szentmisén és egyéb liturgikus alkalmakon való elmélyült, tudatos és tevékeny részvételre. Sokan Istent kereső lélekkel jönnek a templomba, és már kész liturgiát tapasztalnak. Talán sokan nem tudják, mit miért teszünk, pedig mindennek tartalma van. Vannak gesztusaink, amelyek automatikusak, vagy amelyeket utánozunk anélkül, hogy a mélyebb jelentését ismernénk. Ezek megismeréséhez szeretnénk segítséget nyújtani.

Eredete biztos Krisztus példája az utolsó vacsorán. Maga az eukarisztikus cselekmény, a szentmise is erről kapta nevét az első időkben. Ma egyetlen gyakorlati értelme, hogy az egyesítéshez használjuk a letört kis partikulát. Maga a megtörés a paténa fölött történik, de nincs előírva, hogy közepén törjük, és hogy

egyedül a pap vegye magához az egészet.

A kenyértörés szertartása szépen jelzi, „hogy mi sokan egy testet képezzünk, mivel a szentáldozásban ugyanazon egy élő kenyérből, Krisztusból részesülünk”. Az sem tilos, ami egyébként koncelebrációnál ajánlott, hogy több nagy ostyát konszekráljunk az áldozók részére, anélkül, hogy a kisostyák használatát kizárnánk, hiszen ez utóbbit az áldozók nagyobb száma, vagy más lelkipásztori megfontolás kívánhatja.

A celebráns a szentostya egy darabját a kehelybe ejti. Ez a szimbolikus és nehezen magyarázható rítus talán a keletiek iránti ökumenikus gesztusból maradt meg a mostani megújított liturgiában.

Összeállította:
Szűcs Tamás

Egyházmegyei örökimádás a 2020-as évben is!
hétfőnként 18:30.: Csanád vezér tér péntekenként 17:30.: Belváros

GYERTYAGYÚJTÁS BELVÁROSON

ADVENT 2019.

KOSZORÚKÉSZÍTÉS ÚJVÁROSON

Egy közkedvelt karácsonyi mesebalett: a Diótörő

A *Csajkovszkij*ről elhíresült Diótörő dal-lamait gyakran halljuk karácsonytájt, a történetét viszont a német *E. T. A. Hoffmann* írta meg Diótörő és az egérkirály címmel, s ebből a szüzséből alkotott egy eredetileg 85 perces zenedarabot az orosz zeneszerző.

Kettejük életében sok az egyezés, például mindketten jogot tanultak, dolgoztak országaik igazságügy-minisztériumaiban és rajongtak Mozart zenéjéért. Csajkovszkijról érdemes tudni, hogy ő az első igazi orosz zeneszerző, négyévesen kezdett zongorázni, majd hamar túlnőtt tanára tehetségén. Ekkor felfüggesztette ezt a tevékenységét és 23 évesen folytatta újra zenei pályáját. Ekkor viszont annyira sikeres volt, hogy három év múlva állást kínáltak neki a moszkvai konzervatóriumban, ahol 12 éven keresztül összhangzattant tanított. Elis-mert szerző, igazi gényusz, írt többek között hét szimfóniát, tíz operát (*Anyegin*, *Pikk dáma*), több mint száz zongoraművet, és versenydarabokat (zongora- és hegedűverseny), balettet (*Hattyúk tava*, *Csipkerózsika*, *Diótörő*). Szerzett dalokat, kórusműveket, kamarazenét és egyházi zenét. Hangversenykörútjain maga vezé-nyelte műveit.

A mese szerzője, E. T. A. Hoffmann eredetileg szintén karnagy és zeneszerző volt, csak később kezdett írással

foglalkozni. Elbeszélései, meséi eredetiek, bennük gyakran előtör a tudatalatti világa. Érdekes az életében, hogy Mozart iránti tiszteletből vette fel az Amadeus nevet, ezt jelzi az A betű a nevében.

A mesebalett két felvonásból áll: témája egy családi ka-rácsony, ahol egy nagybácsi és egy unokaöcsém is érke-zik az ünnepre. A gyerekek egy különleges ajándékot kapnak: a nagybácsi bábozik a saját maga által készített Egérkirály és Diótörő figurákkal a család gyerekeinek. Ahogy a mesében lenni szokott, éjfél után a bábuk meg-elevenednek: a kis Marika képzeletében az unokaöcs lép a Diótörő szerepébe. A fordula-tos történet során Diótörő legyőzi az Egérkirályt, majd denevérekkel küzd meg, és elviszi magával házába a kis Mária-t.

A második felvonásban a kislány képzeletében a Diótörő Hókrisztály palotájába jutunk, ahol ő mint Mária hercegnő jelenik meg és szerelmes lesz a daliás címszereplőbe. A palo-tában különféle népek különböző táncai szórakoztatják a közönséget. Mária hercegnő is táncol hercegével, s karácsony másnapján a kis Marika a csodás álom hatására nagyszerűen ébred. Csupán azt nem tudja, hogy amit átélt, az álom volt-e vagy valóság. Ajánlom, hogy aki teheti és kedveli a balettet vagy Csaj-kovszkij zenéjét, tekintse meg ezt a táncokban gazdag, lendületes, pazar karácsonyi történetet, *Az arany virág-cserépről* elhíresült E. T.A. Hoffmann által írt kedves kis mesét.

Mészáros Ildikó

Adventi kóruskoncert Belvároson

*„Égi kegyelem vagy földi varázslat,
hívják szentségnek, nevezik csodának,
édes boldogság, tökéletes béke,
a létezés gyönyörű menedéke,
innen nézve szerelem, onnan Isten,
hit a szavakban, csendesség a hitben...”*

(Halmai Tamás)

Az advent a napi rohanásban való megállás és az ünnep-re hangolódás, a várakozás és a feltöltekezés, az elmélyü-lés és az értékelismerés, a megbékélés felé vezető út és a belső csend keresésének időszaka.

A zene, az ének ezt a csendet nem megtöri, csupán a két csend közötti időt megtölti különleges jelentőséggel.

(Oláh Nóra kórustag)

Mint már évtize-dek óta számta-lanszor, most is jó volt újra a temp-lomunkban éne-kelni. A szép dal-lamok ünnepváró hangulata való-ban megtöltötte ezt az estét.

Öröm volt látnunk, hogy december 7-én milyen sokan eljöttek az adventi koncertünkre. Öröm volt számunkra az is, hogy a lugosi Ion Vidu kórus elfogadta meghívá-sunkat és igazi kórusmuzsikával gyönyörködtette a há-lás közönséget.

A szép estét még meghittebbé tette a hangversenyt kö-vető szeretetvendégség. A csöndes beszélgetés, a hallot-tak felidézése, a szíves kínálás igazi adventet varázsolt közénk.

Köszönjük, hogy énekelhettünk, hogy vendégkórust hoz-hattunk, hogy örömet adhattunk. Öröm volt és szép és jó.

A Dr. Mihálka György Városi Vegyeskar nevében:

Szirbikné Baranyi Éva

Hajnali misék a karthauziakkal

Egy prédikációban hallottam először a karthauzi szerzetesekről. Az egész beszéd alatt arra gondoltam, vajon hogyan lehetséges teljes magányban élni, átadni magunkat Istennek, hozzá fordulni, beszélgetni vele. Ekkor kezdtem „kutakodni”, kik is ők valójában. Elhangzott egy könyv címe is, amit igyekeztem

megszerezni: *A csend útján - Karthauzi szerzetesek a belső életről. A szigorú, szemlélődő rend szerzetei a teljes csöndnek szentelik életüket:*

„Fáradásunk és hivatásunk elsősorban az, hogy a hallgatásban és a magányban találjuk meg Istent.”

A könyv elolvasása után sok emberi kérdésre választ kapunk, mert mélyen elgondolkoztatnak a szerzetesek által leírt mondatok. Ezek a gondolatok váltak mindennapi útravalóvá az idej hajnali (rorate) misék után. Íme, néhány szemelvény:

Az imádság nem más, mint Krisztussal Istenben elrejtett lényünk lélegzete. Annak a misztériumnak a csendje, amely vagyunk.

Nem a mennyben vagyunk, a földön zarándokolunk. És ezért mindig van helye életünkben a hálaadásnak, a dicsőítésnek és az imádságnak.

Az a szív, amely kész szeretni, el is jut a szeretethez. Csak akkor kerülhetünk kapcsolatba Krisztussal a többi emberben, ha valamennyiüket olyannak fogadjuk el, amilyenek Isten megalkotta és ma is alkotja őket. Alázatosnak és emberinek kell lennünk, hogy adni tudjunk. Emberek akkor vagyunk, ha

felismerjük és elfogadjuk, hogy egyszerre vagyunk végesek és végtelenek, hiányokkal és nagyszerű vonásokkal egyaránt rendelkezünk, s tudjuk, hogy minden lehetséges és lehetetlen.

Csakis az imádság és a szeretet révén vezet az út Isten országába, ahová csak azok léphetnek be, akik tudják, hogy rászorulnak Istenre, s elmerülnek a csendben, azok, akiknek a szíve már megtisztult minden képtől, minden formától, s név nélküli vágy vonzza őket a felé, aki fölötté áll minden névnek.

Mindenki, akivel találkozunk, csodálatos világot hordoz magában, s ha szeretettel figyelünk rá, módunk nyílhat arra, hogy belépünk a világába, és közösségbe kerülünk vele. A hit szeme előtt minden testvérünk maga Krisztus. Nem érdemi hát meg, hogy figyeljünk rá? Ha figyelmünket nem irányítjuk önmagunkra, már eleve folyamatosan valódi végcélunk, vagyis Isten felé haladunk, imádságunk pedig szüntelenné válik, s így teljesítjük isteni mesterünknek azt a parancsát, hogy mindig imádkozzunk.

Az imádságnak folyamatosnak kell lennie. Az imádság ugyanis a lélek lélegzete. Hatalmas kegyelem, ha valaki - az emberi lehetőségekhez mérten - tudatosan végzi.

Az élet nem más, mint szeretet, és akkor élünk igazán, ha elfelejtjük önmagunkat. Az életnek az a lényege, hogy elveszítjük magunkat valamilyen nagyobb jó érdekében.

HSM

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

Lelki nap a Házás Hétvégeben

2019. november 30-án - immár 21. alkalommal - ismét Makón került sor a Házás Hétvége Község Dél-alföldi Régiójának adventi lelki napjára. A közösséget már 10. alkalommal fogadta be a Makói Magán Zene és Művészeti Iskola gyönyörű épületébe dr. Csikota József karnagy-igazgató és felesége Csikotáné Erdei Eleonóra, akik elkötelezett és aktív tagjai a Házás Hétvége lelkiségnek. Az e napra szervezett bőséges adventnyitó programok ellenére lelki napunkon 30 házaspár és 12 gyermek vett részt. A lelki útravalót Ruskó Norbert atya (Kerekegyházi), valamint Tóth István és Szilvi (Kiskunmajsári) nyújtották. Témájukat a közelgő Szűz Mária Szeplőtelen Fogantatása ünnep adta: az elfogadás - bizalom - alázat témakörét járhattuk körül, alapul véve az angyali üdvözlés történetét (Lk 1,20-38), benne Mária személyére fókuszálva. Máriát követve a mi feladatunk a szeretetet elfogadni, megélni és továbbadni. Az első lépést nekünk kell megtenni. A napot lezáró szentmise már advent első gyertyájának fényében tündökölt.

Szűcs János és Angelika

Adventi adománygyűjtés

Elérkezett az adventi időszak, és az előző évhez hasonlóan, megkezdtük a tartós ételkészlet gyűjtésünket. Elsősorban szegény, nehéz sorban élők számára nyújtottunk egy kis segítséget. Az ételkészlet mellett, tüzelőanyagot is vittünk a családok számára, így könnyítve mindennapi életük nehézségeit. Az idei évben is nagy hangsúlyt kapott a velük való személyes találkozás és a közös ima. A beszélgetések során jobban megismertük a családokat, meséltek nekünk személyes élményeikről, s jelenlegi élethelyzetükről. Nem okokat és miérteket kerestünk, hanem éreztük, hogy jól esett Nekik, hogy valaki nyitott szívvel fordul feléjük, mindenféle ítékezés nélkül.

Mélyen érintette a lelket, mikor meglátogattunk egy egyedül élő hölgyet, aki embertelen körülmények között él. Kérdeztük Tőle, hogy szívesen fogadná-e, ha segítenénk, a válasza csak ennyi volt: „van, aki jobban rászorul nálam”. Megdöbbenett a mondata, közben pedig néztem a környezetet, amelyben napról-napra él, és még ennek ellenére is azt tudta mondani, amit mondott. Az általa tanúsított alázat példa értékű volt mindannyiunk számára.

Önkéntes csapatunk hálával telt szívvel vett részt e szolgálatban. Köszönjük Mindenkinek a hozzájárulását.

„Ha szegénységre jut valaki a testvéreid közül, akik valamelyik városod kapuin belül laknak, azon a földön, amelyet neked az Úr, a te Istened adni fog, akkor ne keményítsd meg szívedet, s ne zárd be kezdet, hanem nyisd meg a szegény előtt és add neki kölcsön azt, amire látod, hogy rászorul.” (MTörv 15,7-8).

Szabóki Melinda

Az ünnephez ünnepi formát!

Az ünnep lényege mindig az, hogy felemel a hétköznapokból az értékekhez, a maradandóhoz, a legfontosabb személyekhez, az Istenhez. Minden nem válhat hétköznapivá! Az ünnep nem fölösleges, nem úri huncutság, nem luxus, nem egyszerűen pihenés. Kinek milyenek az ünnepei, olyan az élete, a családja, a lelke. Ezért a karácsony ünnepi tartalmához az a méltó, ha megadjuk az ünnepi formát.

Mivel a karácsony elsősorban vallási ünnep, Krisztus születésének az ünnepe, ezért elengedhetetlen a részvétel a templomi szertartásokon. Pusztán családi, humanista ünnepé zsugorodik, ha kilopjuk belőle Krisztust. Vannak országok, ahol már nem is karácsonyról beszélnek, hanem „a tél ünnepéről”, „téli vásárról”. Biztos vagyok benne, hogy Isten nem hálátlan: aki meri önmagát és családját Istennek ajándékozni, azoknak Isten is odaajándékozta önmagát. Merjünk meghívóan hatni szereteteinkre, hogy jöjjenek ők is gazdagodni!

A karácsony tartalmához tartozik a családi összejövétel, a baráti találkozó. Az életvezetésben egymásra számíthatunk, egymásért dolgozunk. Mit ér az ember, ha mindene van, csak szerettei nincsenek! Legyen idő, amikor ünnepi hangulatban együtt vagyunk. Lehetőség ez a beszélgetésre, az elhidegedett kapcsolatok felmelengetésére, sebek gyógyítására. Hitünk szerint elhunyt szeretteink is velünk vannak. Nem adjuk át magunkat a végletes vigasztalanságnak: tudjuk, hogy velünk vannak!

A tartalomhoz tartozik a szépség: igenis legyen szép a lakásunk, a környezetünk, a karácsonyfánk, a templomunk! Az ünnephez tartozik az is, hogy szépen felöltözzünk. Nem hétköznapi ruhába. „A stílus maga az ember”-mondják sokan.

Olyan fontos kihúzni magunkat, szépen felöltözni, megtisztelni magunkat és egymást. Nem vagyunk csak hétköznapiak, vagy csak munkásruhás cselédek...

A karácsony ünnepéhez persze hozzá tartozik a betlehemi csönd is. Jó ilyenkor sétálni, csöndben lenni, zenét hallgatni, olvasni. A csönd Isten érkezésének a lehetőségi feltétele. A zajos lelkekbe nem tud szállást venni. Nélkülözhetetlen csöndben lennünk és ehhez egymásnak is alkalmat adnunk.

Az ünnep ajándékozási formájának is illeszkednie kell a tartalomhoz: a szeretet születik közénk, ezért ajándékozásunkban sem szabad a végletekbe esnünk. Az a tökéletes ajándék, ami Krisztusszeretetre mutat, azt közvetíti, ami Krisztusnak is tetszik.

Miért is kell ezekről gondolkodnunk? A modern-, posztmodern ember szeretne levetni minden keresztény, európai, családi, nemzeti kultúrát, és „liberális” karácsonyt szeretne. Azt hiszi, az a jó, ha semmilyen formához nem ragaszkodunk, ha levetjük a vendéglátás, a vallásos szimbólumok, az ünnepi sürgés-forgás

gondjait. Az ilyen ember nem gondolja végig, hogy ha le is veti ezeket a formákat, akkor is sugallnak neki valamilyen formát –de nem veszi észre, hogy ezeket nem egyszerűen „liberális” filozófusok, hanem a haszon emberei sugallják. Kényelmesebbnek mutatják be, ha csak pihenünk, elutazunk, istentelenül ünneplünk, ha nem főzünk, nem tartjuk magunkat a szimbólumokhoz. Persze tálcán kínálják, mire is költsenek az ilyen kilúgozott emberek... Az ilyen ünneplők nem „szabadabbak” lesznek, hanem cselédjei az érdekköröknek. Aki leráz magáról minden családi, keresztény, nemzeti, európai formát, az nem „szabad” lesz, hanem sehonnai. Tartalomhoz a formát! –ragaszkodjunk az ünnepek igazi formájához, s azok megtartanak minket.

Dr. Papp Miklós – görögkatolikus pap

A jel

„A karácsonyi ünnepkör nem egy különleges idő az életünkben, hanem mindnyájunk sorsának a legmeghatározóbb kísérője, állandóan jelenlevő valósága. Életminőségünk, mondhatnám boldogságunk meghatározója, hogy mire és hogyan várakozunk. Tehetetlenül, szenvedve, vagy reményekkel és a cél eléréseért mindent megtevéve éljük meg az ünnepet.

Mint a bölcseknek, nekünk is újra és újra feltűnik az Isten hívásának csillaga. Egy üzenet, egy gondolat, amely hív, vezet, hogy beteljesüljön életünk. De minden hívó fény között a legfontosabb és legfényesebb a karácsony csillaga: a csillag az Atyától származó jel, ami odavezeti a kereső napkeleti bölcseket a Megváltóhoz.

A karácsonyi csillag fénye ma is a Teremtő nagy erejű sza-

vának megjelenítője: Legyen világosság! Legyen világosság bennem, a családomban, munkámban, egyházamban, országomban, az egész földön. Legyen a sötétebből világos.

A betlehemi csillag: jel! Jeleket küld az Isten a teremtésben, a természetben, és küld Fiában. Aki észreveszi a csillagot, azt teszi, amit a bölcsek: nekivág! Nem fél a távolságtól és az úttól, nem fél elhagyni biztonságos otthonát és eddigi életét, mert lendületet és reményt nyer. Amíg az ember nem találja meg a maga csillagát, addig egy helyben topog, erői paragon hevernek, életkedve igen langyos. Az ember akkor tud élni, haladni, túrni, ha megtalálja Istentől kapott hivatását. Amit Isten előtti szeretetben teszek meg, vagy szenvedek át, az a hivatás.

A csillag előre vezet. Életünk vezércsillaga megy az időben, míg el nem jut az örökkévalóságig. Figyelő tekintetünket így elsősorban a jövőre, sőt az abszolút jövőre kell szegezzük, hogy vezércsillagunk fényéből erőt merítve, mi is eljussunk az örökkévalóságba.”

Dr. Fodor Réka Makón

Személyes benyomások, kalandos történések, megtálatlált álmok a fekete kontinensen és a hivatás, az értékek, a személyes küldetés fonódik össze dr. Fodor Réka élet-történetében. Az orvosnő 2015-ben a Magyar Afrika Társaság (AHU) XI. Orvosi Missziójának tagja volt Ugandában. Azóta már további négy karitatív küldetésben vett részt, amelyekben gyógyított Nigériában is. A szolgálattal gyermekkori álmát teljesítette be.

Schweitzer olvasmányaim hatására mindig is missziós orvos akartam lenni. Az első utazásom élményeiből született meg az Afréka könyv és alapítvány is – tudtuk meg a belgyógyász-háziorvostól, aki azt is elárulta, kultúrsoikk rendszeresen éri, de akkor, amikor hazaérkezik. – Itthon nem mosolyognak az emberek, nem néznek egymásra, nem elégedettek, annak ellenére, hogy mindenünk megvan. Az Afrikában élőknek alig van valamijük, mégis boldogok. Mindig úgy érzem, többet kapok, mint adok, mikor ott vagyok – számolt be dr. Fodor Réka.

A kinti szolgálat kapcsán elmondta, a gyógyítás leg-

nagyobb akadályát az ott élők számára a szegénység jelenti; a legtöbben azért halnak bele amúgy orvosolható betegségekbe, mert nincs pénzük gyógyszerre, vagy nem kapnak felvilágosítást. Ezért itthon nagyon fontos feladat a támogatás megszervezése, kint pedig a fertőzések kezelése. Szerencsére egyre többen állnak a jó kezdeményezések mellé és támogatják ezeket a fontos missziókat.

A doktornőt a legutóbbi utazására nagyobbik lánya és férje is elkíserte. – *Mi árvaházakat látogattunk meg és kerestük, miben segíthetünk. Döbbenetes volt, hogy ott a tragédiák árnyékában, nehézségek közt is tudnak örülni, hinni, hálásnak lenni – osztotta meg Greguss Sándor, Réka férje.*

A különleges adventi program a makói önkormányzat támogatásával, a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének helyi csoportja szervezésében valósult meg december 11-én a Korona dísztermében.

Útravalóként Dr. Fodor Réka azt tanácsolta, mindenki élje az álmait, mert akkor teljes és boldog életet tud élni.

Szabó Anita

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

Hétköznapi karácsony

Van-e vajon szebb és teljesebb ünnep, mint a karácsony? A legtöbb család számára ez az év legmeghittebb, legjobban várt időszaka – és egyúttal a rengeteg ember számára a leginkább rettegett néhány nap. Rettegett azért, mert hajtánunk kell, mert kapkodunk és meg szeretnénk felelni a kimondatlan elvárásoknak. Vagy éppen azért rettegett, mert szeretnénk adni, csak éppen nincs miből. Szeretnénk megélni az ünnepet, csak éppen nincs kivel.

Vajon abban a 2000 évvel ezelőtti karácsony éjszakában volt-e valami idilli? Ha tudjuk a történeti tényszerűségét annak, hogyan s mint történtek ott a dolgok, akkor talán egyszerűen meg is válaszolhatjuk ezt. Idilli nem sok minden volt benne.

Rengeteg teendővel kell megbirkóznunk nap, mint nap. Dolgozunk, intézzük ügyes-bajos dolgainkat. Munkába járunk, a nehezen megkeresett pénzből kifizetjük a számláinkat, próbáljuk minél kiegyensúlyozottabban fenntartani belőle a családot, és közben sokszor tényleg

nem ez az, ami igazán számít. Hanem valami egészen más.

Nézzük a reklámokat, keressük az ötleteket, hogy vajon milyen modern, izgalmas és többnyire drága holmi lehet, aminek a másik örülni fog. És valójában ezekkel a tárgyakkal élményt szeretnénk adni. Annak az élményét, hogy a másikat boldoggá tegyük, csillanjon fel a tekintete. Pedig a legnagyobb ajándék nem pénzzel mérhető – bármekkora közhelynek is hangzik mindez első olvasásra. A legnagyobb ajándék az, hogy figyelünk a másikra, Meghallgatjuk egymást, a másik szemébe nézünk, ráhangolódunk egymásra és valóban megélnék az összetartozást. Akár kerülnek nagy tárgyak a fa alá, akár nem.

Ha ebben az évben mindannyian csak kicsivel jobban összpontosítunk arra, hogy lelkünkkel is megélnék azt, amink, és akink van, akkor máris sokkal, de sokkal szebb és boldogabb hely lesz ez a világ. Legalább erre a néhány napra.

Bíró István atya

Elhunyt Cseh Zoltán makói származású nyugalmazott plébános

Cseh Zoltán nyugalmazott plébános, püspöki tanácsos, Bordány és Zákányszék díszpolgára életének 81., papságának 57. évében november 26-án visszaadta lelkét Teremtőjének. A lelkipásztorért december 7-én, szombaton 10 órakor mutatnak be gyászmisét a zákányszéki templomban, temetése 11 órakor volt a helyi temetőben.

Cseh Zoltán Makón született 1939. január 11-én. Teológiai tanulmányait Szegeden végezte 1958-tól 1963-ig. Szegeden szentelték pappá 1963. június 16-án. Káplánként szolgált Kunágótán, Ásotthalmon, Kisteleken, Mezőkovácsházán, Békéscsabán, Domaszéken és Kisteleken. Plébánosként Öttömösön, majd Zákányszéken és Bordányban 1987-től 2014-ig. 2014-ben vonult nyugállományba.

A lelkipásztor negyedszázados zákányszéki jubileuma alkalmából, 2012-ben azt mondta, hogy nem külső körülmények, hanem saját belső indíttatása alapján lett lelkész, a 25 év alatt pedig megszerette a Homokhátságon élő embereket, akik, mint mondta, nyitottak, befogadóak, melegszívűek, és nem utolsósorban rendkívül dolgozók. (Délmagyarország)

GYEREKEK A PLÉBÁNIÁN

ADVENT IDEJÉN

Katekumen vagyok

Advent 3. vasárnapján, a 9 órai szentmise keretében a felnőtt hit-

tanulók ún. katekumen csoportja gyűjtötte meg az adventi koszorú aktuális gyertyáját. Ez a csoport a Szent István Király Plébánián működik, melynek tagja vagyok én is. Zoltán atya és Marsiné Kriszta vezetésével, segítségével tanulunk hittant és kapunk bevezetést a keresztény életbe. Foglalkozásainkon nemcsak elméleti,

hanem gyakorlati módon és lelkileg is készülünk a szentségek felvételére. A kis csapat többi tagja már gyakorló keresztény, akik tovább erősödnek hitükben és támogatnak minket a megkezdett úton.

A csoportból hárman, Majoros Zoltán, Kovács Dénes és jómagam készülünk az Oltáriszentség vételére, azaz az elsőáldozásra, majd később a bérmálásra. Nagy várakozás élt bennem egész adventben, hiszen az éjféli misén leszek elsőáldozó. A katekumen csoport nevében hívok mindenkit, hogy ünnepeljük együtt Jézus Krisztus születését, a Megváltó eljövetelét, aki az Oltáriszentségben velünk maradt!

Németh Sándor

RÓMAI KATOLIKUS ÜNNEPI MISEREND - 2019.

December 25. Karácsony

Belváros 9:00.: Ünnepi szentmise pásztorjátékkal

Újváros 11:00.: Ünnepi szentmise pásztorjátékkal

Csanád vezér tér 18:00.: Szentmise

December 26. Szent István első vértanú

Belváros 9:00.: Szentmise

Csanád vezér tér 18:00.: Szentmise

December 29. Szent Család vasárnapja

Belváros 9:00.: Szentmise

Újváros 11:00.: Szentmise

Csanád vezér tér 18:00.: Szentmise

December 31.

Belváros 18:00.: Év végi hálaadás

Belváros 23:00.: Ima a békéért

Január 1. Szűz Mária, Isten anyja (Újév)

Belváros 9:00.: Szentmise

Újváros 11:00.: Szentmise

Csanád vezér tér 18:00.: Szentmise

Január 5. Karácsony utáni 2. vasárnap

Belváros 9:00.: Szentmise

Újváros 11:00.: Szentmise

Csanád vezér tér 18:00.: Szentmise

December 1-jén, advent első vasárnapján, a 9 órai szentmise után választottuk meg a következő öt évre az új egyháztanácsot.

A közelmúltban **elhunyt** a makói születésű **Cseh Zoltán atya**. Temetése december 7-én, szombaton, 10 órakor volt Zákányszéken.

Szintén ezen a szombaton, este 6 órakor került sor a Városi Vegyeskar és a lugosi kórus **adventi hangversenyére** templomunkban.

December 8-án, a 9 órai misében érkezett hozzánk a **Mikulás**.

Az egyházmegyében elkezdődött a **kórházpasztorációs szolgálat megszervezése**, melyhez munkatársakat keresünk. Részletek a hirdetőtáblán olvashatók!

Tartós élelmiszer-gyűjtést szerveztünk rászoruló családok számára.

Dec. 11-én, szerdán 17 órakor **Afréka címmel izgalmas előadásra** került sor a Korona Szálló dísztermében a KÉSZ makói csoportjának szervezésében. Dr. Fodor Réka belgyógyász mesélt afrikai missziós tevékenységéről.

Az ASZTA Alapítvány **kézműves termékei** a kijáratnál adományért megvásárolhatók. Advent 2. vasárnapi persely adomány 64.000 Ft lett, melyet **rászoruló családok téli tüzelőjének támogatására** fordítunk. Köszönjük a kedves testvérek nagylelkűségét! Adventban ismét újtárra indult a **Szállást keres a Szent Család imakilenced**. Naponta 18 órától más-más családnál gyűltünk össze.

Advent minden hétköznapján **rorate szentmiséket** tartottunk Belvároson.

Dec. 21-én, szombaton volt **templomunk ünnep előtti nagytakarítása**. Szintén szombaton Olasz Attila atya állt rendelkezésre a **karácsony előtti szentgyónás** elvégzésében.

Mikulás Belvároson

Szállást keres a Szent Család

Karácsonykor elindítjuk gyűjtésünket az új templomi padokra

Belvárosi templomunk padjai mintegy 120 évesek. Az idő vasfoga és a szű megette őket. Több alkalommal mise közben szakadt le a rajta ülők alatt. Szeretnénk őket kicserélni a képen látható formára.

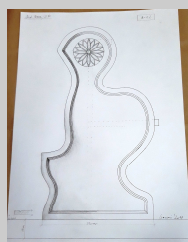
A négy padtömb teljes cseréje mintegy 24 millió Ft-ba, egy pad kb. 600.000 Ft-ba kerül. A költségek csak egy részét tudjuk önerőből finanszírozni, ezért **kérjük, hogy adományával támogasson minket akár készpénzben, akár**

átutalással. Az adományozók nevét a templomban megőrökítjük.

Szent István Király Plébánia

OTP Bank 11735074 - 20010836 Megjegyzés rovatba: adomány padokra

Az egyházközség nevében: Pálfai Zoltán plébános

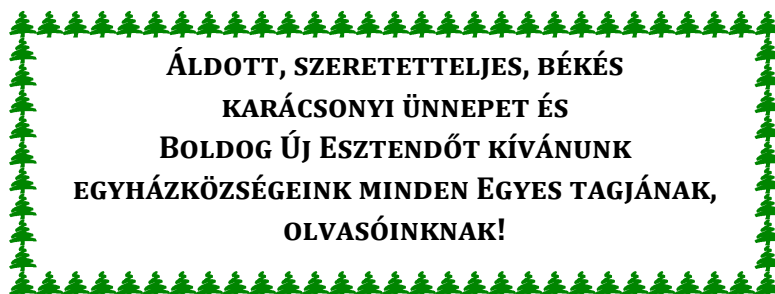
Ilyen lesz...

Bibliaóra Hedvig nővérrel

Házszentelés

Görögkatolikus Egyházunk hagyományai szerint minden év elején, a Vízkereszthez kapcsolódóan a pap az újonnan megszentelt vízzel körbe jár a hívek között, és megszenteli a lakóházaikat. A 2020-as esztendőben is így lesz! Aki szeretné, hogy megszenteljem az otthonát, kérem, keressen! Biró István parókus

**ÁLDOTT, SZERETETTELJES, BÉKÉS
KARÁCSONYI ÜNNEPET ÉS
BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK
EGYHÁZKÖZSÉGEINK MINDEN EGYES TAGJÁNAK,
OLVASÓINKNAK!**

Két rendőr elmegy az erdőbe, hogy karácsonyfát vágjanak maguknak. A térdig érő hóban gázolva órák hosszat keresik a megfelelő fenyőfát, de nem találják. A nap lenyugszik, feltámad a jeges szél, a távolban felvonyít valami állat.

Az egyik rendőr odafordul a másikhoz:
- Na, ebből nekem elegendem van! A legközelebbi fát kivágjuk, akár fel van díszítve, akár nincs!

Két skót beszélget:

- Képzeld, az én feleségem születésnapja és a névnapja is karácsonyra esik.
- Nohát, micsoda véletlen!
- Dehogyan véletlen! Mit gondolsz, miért pont őt vettem feleségül?

Karácsonyi görögkatolikus liturgikus rend

SENTESTE - DEC. 24.

23.30h Előesti zsolozsma

24.00h **Szent Liturgia**

KARÁCSONY ELSŐ NAPJA - DEC. 25.

10:00h Szent Liturgia-Gyerekek Műsora

KARÁCSONY MÁSODIK NAPJA - DEC. 26.

8:30h Szent Liturgia

KARÁCSONY HARMADIK NAPJA - DEC. 27.

8:30h Szent Liturgia

SZILVESZTER - DEC. 31.

8:30h Óévtörő Liturgia

ÚJÉV - JANUÁR 01.

10:00h Szent Liturgia Egyházközségünkért

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztés és tördelés:
Szűcs Tamás

Fotó: Gilicze Tamás, Majoros Márton, Mészáros Ildikó, Szabó Anita

A szerkesztőség címe:

Szent István Király Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com
Tel.: 06-20/464-2637